

ВСТУП

Даний урок охоплює подорож Авраама, починаючи з першого Божого заклик «йди» (Євр. **лех-леха**), що спонукає Авраама залишити своє минуле, і до другого Божого покликання «йди» (лех-леха), що спонукає Авраама залишити своє майбутнє (яке передбачалося в його сині). В результаті, ми бачимо Авраама постійним мандрівником, він завжди залишається переселенцем, тому його називають мандрівником (див. Бут.17:8).

Таким чином, Авраам був ніби у підвішеному стані, без свого минулого, яке втратив, і без свого майбутнього, якого ще не отримав. Між цими двома закличками, що являються для Авраама рамками в подорожі вірою, він чує запевняючий голос Бога: «Не бійся» (Буття 15:1). Цими двома Божими словами мандрівка Авраама ділиться на три частини, які досліджуються в цьому та двох наступних уроках.

Ми побачимо, як Аврам став прикладом віри. У Новому Завіті Авраам – одна з найбільш згадуваних фігур Старого Завіту, і цього тижня ми побачимо чому?

Слайд 1

КОРІННЯ АВРААМА

Урок 6 від 7 травня 2022 р.

Пам. вірш: «Вірив і Авраам, коли Бог покликав його і сказав, щоб йшов він у ту землю, яку повинен успадкувати. Послухався Авраам і пішов, ще не знаючи, куди він іде». Євр 11:8

Слайд 2

Авраам був названий «батьком усіх віруючих» (Римлян 4:11).

Віра була лейтмотивом його життя. Завжди? Ну, він теж кілька разів падав. Адже він не був ідеальним.

Давайте вивчимо перші кроки з моменту виходу з Халдеї до війни в Ханаані. Ми ще раз відвідаємо місця, де він побудував жертovníки для поклоніння Богіві, оскільки його віра та довіра до Бога - поступово зростали.

Ур

Мандрівка в Ханаан

Притулок в Єгипті

Повернення в Ханаан

Рятування Лота

Подяка Богові

Слайд 3

МАНДРІВКА В ХАНААН

Аврам узяв із собою Сару, дружину свою, Лота, племінника свого, і все майно, нажите ними, і тих рабів, яких вони придбали в Харані, і пішов із ними до ханаанського краю. (Буття 12:5)

Бог наказав Авраамові покинути свою землю і вирушити до Ханаану. Він також обіцяв благословення, честь і захист (Буття 12:2-3). Крім того, де б не поселявся Авраам - він має бути благословенням для оточуючих його та для всіх народів (у своєму насінні (Бут. 22:18; Гал. 3:16)).

По-перше, Авраам повинен був покинути землю Халдейську (тісно пов'язану з Вавилоном (Буття 15:7; Іс. 13:19а) і прийти в Ханаан (Буття 12:56)).

Ми з вами також покликані залишити хибні вчення «Вавилону» і слухатися Божих наказів, приймаючи спасіння, яке Бог пропонує (Іс. 48:20; Єр. 50:8; Об'явл. 12:2, 4).

Слайд 4

ПРИТУЛОК В ЄГИПЕТІ

Сталося, що місцевість ту спіткав голод і такий сильний, що Аврамові довелося йти ще на південь, до самого Єгипту, щоб там знайти собі тимчасовий притулок. (Буття 12:10)

Коли Аврам прибув до Ханаану, він оселився між Бет-Елем і Гаєм і побудував жертвник Богові (Буття 12:8). Все йшло добре! Але «почався голод у країні».

І Як змінився Аврам? Що ж означає ходити по вірі і без віри?

Ходити по вірі

Відправився з Уру до Ханаану (Бут. 15:7)

Довіряти Богові (Буття 12:4)

Бути благословенням (Буття 12:2)

Ходити без віри

Вихід із Ханаану до Єгипту (Бут. 12:10)

Довіряти своїм силам (Буття 12:13)

Бути прокляттям (Буття 12:17)

Бог ніколи не залишав Аврама, незважаючи на його нестачу віри. Аврам заслужив на покарання, але Бог проявив до нього милість. Та сама благодать доступна і нам сьогодні.

Слайд 5

ПОВЕРНЕННЯ В ХАНААН

Він продовжував свій шлях з півдня на північ - від однієї стоянки до іншої, поки не прийшов до Бет-Елю, до того місця між Бет-Елем та Аєм, де він уже розбивав намет. (Буття 13:3)

Бог не залишив Аврама, але взяв його за руку та повернув на вихідну точку. Він дав Аврамові шанс знову розпочати свою подорож, цього разу з новим, засвоєним уроком.

Аврам більше не боявся голоду і не покладався на себе. Він зрозумів, що Бог завжди буде з ним, незважаючи ні на що. Тому він дозволив Лотові обирати першим, коли виник конфлікт (Буття 13:5-11).

Парадоксально, але Лот зробив вільний вибір, і в наслідок став рабом (Буття 14:11-12), тоді як Аврам залишався вільним у обітованій землі (Буття 13:14-17).

Ця земля була подарунком від Бога. Аврам прийняв це вірою. Бог пообіцяв, і Бог виконує (2 Кор. 1:20).

Слайд 6

РЯТУВАННЯ ЛОТА

Так, завдяки Авраму, все захоплене майно було повернене; відбив він у ворогів і Лота, племінника свого, з усім, що той володів, і жінок, та інших бранців. (Буття 14:16)

Аврам служив Кедорлаомеру та його союзникам 12 років. Потім цар Содомський та його союзники повстали проти нього (Буття 14:1-4).

Головні держави на той час виборювали собі землю. Аврам - залишався нейтральним. Зрештою, він знав, що земля насправді належить йому, бо Бог пообіцяв її йому.

Тільки, коли він дізнався, що його племінник Лот потрапив у полон, «шукаючи передусім божественної поради, Авраам прийняв рішення воювати». (Е.У. «Патріархи та пророки», стор 135).

Завдяки Божій підтримці, всього 318 людей вистачило, щоб врятувати Лота та змусити армію тікати до Дамаску. Бог був прославлений.

Слайд 7

ПОДЯКА БОГОВІ

" Аврам дав йому десяту частину всього, що відібрав у ворога". (Буття 14:20б)

Існує діаметральний контраст між іменами царів Содому та Гоморри (Бера = "у злі"; Бірша = «злий, лихий») та імені священика Божого (Мелхиседек = «Цар правди» (Євр. 7:2).

Мелхиседек є прообразом Христа (Євр. 5:10; 7:3). Бо тільки Ісус – «Цар миру». Незабаром він повернеться, щоб принести на Землю мир і взяти всіх, хто довірився Богові і досяг перемоги (1Кор. 15:57; 1Ін. 5:4; Об. 15:2).

Аврам висловив свою подяку Богові, повернувши десятину з усього, що Він отримав. Він є прикладом для всіх, ставши свого часу Божим свідком.

Слайд 8

«Патріарх покоровся. Він залишив свою країну, свій будинок, своїх родичів і всі приємні асоціації, пов'язані з його попереднім життям, щоб стати пілігримом та мандрівником. Авраам, можливо, міркував і ставив деколи під сумнів Божу мету в цьому. Але він показав, що має повну упевненість у тому, що Бог веде його; він не запитував, чи плодovита ця країна, чи приємна вона, чи буде він мати спокій. Він пішов за велінням Бога. Це урок для кожного з нас.

Е. Уайт (В небесних оселях, 15 квітня)

ВИСНОВОК

Лех-леха - "Піди, знайди себе". Згадайте біблійні уривки, в яких пророки закликають Божий народ піти-вийти з Вавилону. Що цей заклик означає для Божого народу сьогодні? Як Божий заклик до Його народу «піти» застосуємо особисто до себе, до свого життя? Як цей заклик стосується праці з формування характеру, яку ми повинні виконувати кожного дня? Як цей вираз "Піди, знайди себе" ви застосуєте до свого власного досвіду навернення та переродження?

Заклик до Авраама вийти з рідної країни і відірватися від свого коріння відправив його в подорож, щоб він міг знайти і проявити себе, встановити свою самобутність. Авраамові було недостатньо вийти з Вавилону. Щоб знайти свою справжню сутність, патріарх повинен був позбутися Вавилону в собі — відкинути ідолопоклонство, полишити своїх батьків і відмовитись від самовпевненого мислення Вавилону. Для цього Аврам повинен був не тільки покинути насиджене місце, але завжди бути в дорозі. Примітно, що ця доля мандрівника відображена оповідальною мовою про його життя. Дієслово «піти» (халак) — є ключовим словом, що пронизує історію про Авраама. Відірваний від свого коріння і ніби підвішений у повітрі, патріарх повинен був навчитись у всьому залежати тільки від Бога і в таких обставинах проявляти віру. Сьогодні, цей приклад є актуальним як ніколи. Бог залишив нам зразок, чудовий приклад, як ми, ослаблені гріхом люди, можемо навчитись у всьому залежати тільки від Бога.

Урок 7. Завіт з Авраамом